

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Moraru,

Judecătorii – Iurie Bejenaru, Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic și Ion Druță

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de avocații Pralea Grigore în numele inculpatului Burlacu Victor și Brînză Snejana în numele inculpatului Stratan Serghei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Burlacu Victor și Stratan Serghei**

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.10.2014 – 26.10.2015;

Instanța de apel: 04.01.2016 – 13.04.2016;

Instanța de recurs: 14.07.2016 – 24.01.2017.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 26 octombrie 2015, **Stratan Serghei** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, la 14 (paisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate în baza sentinței Judecătoriei Telenești din 23 aprilie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 21 (douăzeci și unu) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Burlacu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, la 1 (un) an închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate în baza deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și **Fialcovschi Alexandru**, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, **Stratan Serghei** la 12 ianuarie 2014, aproximativ la ora 04.00, aflându-se în s. Zgârdești, r-nul Telenești, în apropierea gospodăriei cet. Cazacu Mihail, intenționat, urmărind scopul de profit, împreună cu o altă persoană, de comun acord, l-a atacat pe cet. Rusu Victor, care era pe bancheta din față a automobilului model „Volkswagen Touareg” de culoare neagră, n/î C PP 210, ce era parcat pe marginea străzii, dorind cauzarea victimei suferințe fizice, a aplicat violență periculoasă pentru viața persoanei, exprimată în aplicarea loviturilor cu o piatră în regiunea capului lui Rusu Victor, iar cealaltă persoană cu un șiret pe care l-a scos de la haina sa, l-a strangulat pe Rusu Victor, în urma cărui fapt, victimei i-au fost cauzate leziuni corporale grave, care potrivit concluziei raportului de expertiză medico-

legală nr. 5 din 17 ianuarie 2014, sunt periculoase pentru viață și au legătură cauzală directă cu decesul acesteia, după care a sustras automobilul model „Volkswagen Touareg” de culoare neagră n/î C PP 210, în valoare de 266428 lei, un telefon mobil model „Samsung” în valoare de 950 lei, un pistol pneumatic model „MP-654K”, seria și nr. T0164437, fără încărcător în valoare de 500 lei, bani în numerar în sumă de 600 lei și 640 euro, care conform cursului valutar stabilit de BNM pentru data de 12 ianuarie 2014, echivalau cu 11367,61 lei, cauzând astfel succesorului părții vătămate Crăciun Nina un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 279845,61 lei.

Inculpatul **Burlacu Victor** în noaptea de 11 spre 12 ianuarie 2014, fiind în apropierea s. Iezărenii Noi, r-nul Sîngerei, cunoscând cu certitudine că Stratan Serghei și o altă persoană, ambii locuitori ai s. Zgărdești, r-nul Telenești, de comun acord au săvârșit o infracțiune de tâlhărie cu circumstanțe agravante, astfel în acea noapte, fiind în s. Zgărdești, r-nul Telenești, au săvârșit atacul asupra lui Rusu Victor, în scopul sustragerii bunurilor acestuia, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, violență care a dus la vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății cet. Rusu Victor, soldată cu decesul acestuia, precum și știind cert că cei doi au sustras de la victimă automobilul model „Volkswagen Touareg” de culoare neagră n/î C PP 210, în valoare de 266428 lei, un telefon mobil model „Samsung” în valoare de 950 lei, un pistol pneumatic model „MP-654K”, Seria și nr. T0164437, cauzându-i astfel victimei daune în proporții deosebit de mari, Stratan Serghei și cealaltă persoană au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, deși nu le-a promis din timp că îi va favoriza la săvârșirea acestei infracțiuni, totuși urmărind năzuința de a-i ajuta, de a împiedica desfășurarea în condiții normale a urmăririi penale asupra acestui caz, de a îngreuna și zădărnici tragerea lor la răspundere penală, urmărind scopul de a crea obstacole în descoperirea probelor infracțiunii, a ajutat la ascunderea urmelor infracțiunii de tâlhărie prin luarea din portbagajul mașinii model „Volkswagen Touareg” de culoare neagră n/î C PP 210, a cadavrului victimei Rusu Victor și aruncarea acestuia pe marginea bazinului acvatic din apropierea s. Iezărenii-Noi, r-nul Sîngerei.

3. Avocatul Coșneanu Svetlana în numele inculpatului Stratan Serghei, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că Stratan Serghei a fost deja condamnat pentru săvârșirea omorului în privința victimei Rusu Victor, în baza art. 145 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa 14 ani închisoare, pe când vinovăția în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal, nu s-a confirmat, inculpatul nu și-a recunoscut vina, deoarece deja a fost tras la răspundere penală pentru fapta săvârșită.

A menționat apărarea că, în cadrul judecării cauzei s-a demonstrat, că inculpații nu au avut scopul de atac asupra victimei din motive materiale, adică ei au dorit să se răzbune pe victimă din motivul că anterior, ultimul i-a pus lui Burlacu Victor pistolul la tâmplă, numindu-i cu cuvinte necenzurate în casa lui Ghemeș Andrei, fiind arătată legitimația de veteran al războiului din Transnistria, având un comportament destul de urât.

A mai invocat apelantul și dezacordul cu condamnarea repetată a inculpatului Burlacu Victor pentru una și aceeași faptă prevăzută de art. 323 alin. (1) Cod penal, deoarece ultimul nu a participat la săvârșirea omorului victimei Rusu Victor, dânsul nu s-a aflat împreună cu Stratan Serghei și cealaltă persoană, în momentul când aceștia l-au omorât, acesta a fost deja condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 decembrie 2014, în temeiul art. 323 alin. (1) Cod penal.

3.1. Avocatul Pralea Grigore în numele inculpatului Burlacu Victor, a contestat sentința cu apel, solicitând repunerea în termen a apelului, casarea sentinței cu dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea apelului a invocat că în ședința de judecată a fost demonstrată lipsa intenției în săvârșirea infracțiunii incriminate, fapt care exclude un element al componentei infracțiunii. Inculpatul, fiind în situația creată spontan pentru el și având frică față de ceilalți inculpați, a îndeplinit cerințele lor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru motivarea soluției nominalizate, instanța de apel a reținut că, judecând cauza penală, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea faptelor incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Stratan Serghei în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, iar a inculpatului Burlacu Victor în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a conchis, că concluziile primei instanțe se bazează pe declarațiile succesivului părții vătămate Crăciun Nina (f.d. 35-37, vol.III), a martorilor Bologan Igor (f.d. 38-40, vol.III), Ciubrei Artur (f.d. 41-45, vol.III), Spînu Vasile (f.d. 46-48, vol.III), Ghemeș Andrei (f.d. 49-51, vol.III), precum și în baza ordonanței de începere a urmăririi penale din 24 iunie 2014, în temeiul art. 188 alin. (5) Cod penal (f.d. 6-8, vol.I); înștiințarea telefonică, parvenită de la șeful IP Telenești, înregistrată în R-2 al IP Telenești cu nr. 183 la 14 ianuarie 2014 (f.d. 13, vol.I); cartela autoturismului model „Wolkswagen Touareg” de culoare neagră, n/î CPP 210, proprietar Rusu Victor (f.d. 24, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 15 ianuarie 2014 a materialului R-2 nr. 175, înregistrat la 14 ianuarie 2014 la IP Telenești, pe faptul reținerii automobilului model „Wolkswagen Touareg” de culoare neagră, n/î CPP 210 (f.d. 57, vol.I), raportul inspectorului de sector Bologan Igor înregistrat în R-2 al IP Telenești cu nr. 175 la 14 ianuarie 2014, prin care se comunică circumstanțele depistării automobilului model „Wolkswagen Touareg”, n/î CPP 210 în s. Ghiliceni, r-nul Telenești, în preajma gospodăriei cet. Vîntu Grigore (f.d. 58, vol.I); procesul-verbal privind aducerea vehiculului model „Wolkswagen Touareg”, n/î CPP 210 la parcare specială a IP Telenești din 14 ianuarie 2014 (f.d. 60, vol. I); procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului model „Wolkswagen Touareg”, n/î CPP 210 a lui Stratan Serghei din 13 ianuarie 2014 (f.d. 61, vol.I); procesul-verbal de cercetare a automobilului model „Wolkswagen Touareg” n/î CPP 210, din 13 ianuarie 2014, prin care au fost enumerate deteriorările vizibile ale automobilului cu anexa planșei fotografice (f.d. 62-72, vol.I); procesul-verbal de ridicare din 13 ianuarie 2014, a plăcuțelor de înmatriculare nr. CPP 210 de la Gașpar Gheorghe, cu planșa fotografică (f.d. 75-77, vol.I), procesul-verbal de ridicare din 14 ianuarie 2014 a telefonului mobil model „Samsung Duos”, fără cartele SIM și bateria pusă în husă, precum și pistolul cu țevă ghintuită model „Baikal”, ridicate de la cet. Fialcovschi Petru, locuitor al s. Zgârdești, r-nul Telenești, cu planșa fotografică anexă (f.d. 84-85, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12 februarie 2014, efectuată cu participarea lui Fialcovschi Alexandru, cu planșa fotografică (f.d. 189-195, vol.I); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12 februarie 2014, efectuată cu participarea lui Stratan Serghei, cu planșa fotografică (f.d. 196-203, vol.I); ordonanța de recunoaștere a lui Crăciun Nina în calitate de parte civilă

cu prejudiciul material în sumă de 398066,12 lei (f.d. 3 vol.II); raportul de expertiză medico-legală nr. 5 din 17 ianuarie 2014 (f.d. 46-47, vol.I), precum și alte materiale ale cauzei pe care prima instanță le-a cercetat în cadrul ședinței de judecată și le-a indicat în sentință, stabilind corect starea de fapt, just calificând acțiunile inculpaților, precum și aplicând pedeapsa penală sub formă de închisoare cu executare reală.

A mai menționat instanța de apel că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. art. 93-101 Cod de procedură penală, adică sunt veridice, pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fiind în coroborare între ele și demonstrând vinovăția lui Stratan Serghei în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, iar activitatea infracțională a inculpatului Burlacu Victor în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate afirmațiile avocatului Coșneanu Svetlana, precum că în acțiunile inculpatului Stratan Serghei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, din motiv că acesta ar fi fost condamnat pentru săvârșirea omorului.

La acest aspect, instanța de apel a remarcat, că latura obiectivă a infracțiunii de tâlhărie se consumă din momentul începutului atacului săvârșit în scopul sustragerii avutului proprietarului, însoțit de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei și integritatea corporală a acesteia, care a fost supus atacului.

Obiectul nemijlocit de bază al tâlhăriei îl formează relațiile sociale patrimoniale, iar obiectul suplimentar îl constituie viața și sănătatea persoanei.

Viața și sănătatea persoanei nu poate fi obiect nemijlocit și de bază al acestei infracțiuni de tâlhărie, de aceea cauzarea reală a morții depășește limitele laturii obiective a tâlhăriei și necesită o calificare suplimentară, cu referință la caz, prin concurs de infracțiuni art. 188 și art. 145 alin. (2) Cod penal (omor din interes material) cu agravantele respective.

Totodată, instanța de apel a remarcat că potrivit explicațiilor conținute în pct. 8 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 23 din 28 iunie 2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, rezultă că dacă în timpul atacului de tâlhărie persoana săvârșește și omorul intenționat al victimei, acțiunile urmează să se încadreze prin concurs de infracțiuni, în baza art. art. 145, 188 Cod penal, stabilind că în cazul dat, just a fost tras la răspundere penală inculpatul Stratan Serghei atât pentru săvârșirea unui omor intenționat, cât și pentru săvârșirea tâlhăriei.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Coșneanu Svetlana, precum că nu s-a demonstrat, că inculpatul Stratan Serghei a avut scopul de atac asupra victimei din motive materiale, deoarece acestea se combat prin probele anexate la materialele cauzei penale, și anume, prin procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului model „Wolkswagen Touareg” a lui Stratan Serghei din 13 ianuarie 2014 (f.d. 61, vol.I) și celelalte materiale ale cauzei, iar declarațiile inculpatului, precum că nu a avut intenție de sustragere a bunurilor victimei Rusu Victor, iar omorul acestuia a fost săvârșit doar în rezultatul apărării, este în contradicție cu probele acumulate la caz, vinovăția acestora în cele săvârșite fiind confirmată prin totalitatea de probe examinate.

La fel, instanța de apel a conchis că nerecunoașterea vinovăției de către inculpați se apreciază ca libertatea de mărturisire împotriva sa, consfințită la art. 21 Cod de procedură penală și nu echivalează cu achitarea, or în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor ce li se impută.

Instanța de apel a respins argumentele avocaților Coșneanu Svetlana și Pralea Grigore privind achitarea inculpatului Burlacu Victor, din motiv că acesta a favorizat în cazul respectiv infracțiunea de tâlhărie săvârșită de Stratan Serghei, ce se confirmă cu probele din materialele cauzei, acesta cunoscând cu certitudine cui aparține automobilul model „Wolkswagen Touareg”, deplasându-se cu automobilul respectiv, iar la volanul automobilului fiind la acel moment inculpatul Stratan Serghei.

La fel, a fost respins și argumentul avocatului Pralea Grigore referitor la faptul, că prima instanță nu s-a expus la învinuirea adusă lui Burlacu Victor în baza art. 323 Cod penal, deoarece contravine părții motivate a sentinței.

Solicitarea avocaților Coșneanu Svetlana și Pralea Grigore privind achitarea inculpaților a fost apreciată de către instanța de apel ca fiind lipsită de temeii, or, nerecunoașterea vinei nu poate echivala cu achitarea persoanei, iar careva temeii de achitare a inculpaților nefiind stabilite.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a luat în considerație sentințele Judecătorei Teleneshti din 23 aprilie 2014, prin care Stratan Serghei a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) Cod penal și din 12 iunie 2014, prin care Burlacu Victor a fost condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, pentru favorizarea omorului, ambele cauze fiind examinate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

4.2. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut că prima instanță, întemeiat și legal a conchis asupra aplicării în privința inculpaților a pedepsei închisorii cu executare reală, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 2, 7, 61, 75-78, 82 Cod penal, ținând cont de gravitatea și motivul infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpaților, circumstanțelor atenuante și agravante, caracteristicile negative de la locul de trai a inculpaților (f.d. 19, 31, 57, vol.II); condamnările anterioare (f.d. 20-21, 33, 36-44, 59, 61-66 vol.II) fiind în prezența cumulului de infracțiuni, de faptul că inculpații nu se află la evidența medicului narcolog, consecințele infracțiunii pentru partea vătămată și succesorul legal, condițiile de viață ale familiilor inculpaților, comportamentul acestora în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lor.

5. Avocatul Pralea Grigore în numele inculpatului Burlacu Victor, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar solicitând casarea hotărârilor judecătorești pronunțate, cu dispunerea achitării lui Burlacu Victor.

În susținerea recursului apărarea a invocat, că instanțele de fond eronat au apreciat circumstanțele cauzei, prin care afirmă că inculpații sunt complici prin acțiunile lor criminale continue, au săvârșit mai multe infracțiuni și din neatenția organului de urmărire penală, învinuirea le-a fost înaintată pentru fiecare infracțiune separat, fapt ce a dus și la emiterea a două sentințe separate pentru fiecare infracțiune săvârșită de alte persoane.

Remarcă apărarea, că Burlacu Victor, prin altă sentință, de rând cu persoanele condamnate în baza art. art. 145, 287 Cod penal, a fost dublu supus pedepsei penale, iar conform legii în vigoare fiecare persoană recunoscută vinovată, poartă răspundere exact pentru acțiunile săvârșite.

5.1. Avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Stratan Serghei, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat, că motivarea soluției instanței de apel este expusă neclar, prin fraze cu caracter general, fără a se specifica care anume probe demonstrează vinovăția lui Stratan Serghei în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Menționează, că Stratan Serghei a declarat că nu a avut intenția săvârșirii infracțiunii de sustragere de la partea vătămată, a recunoscut că a aplicat lovituri lui Rusu Victor, iar automobilul l-a folosit în scopul de a transporta cadavrul, la fel a declarat chiar de la bun început că la momentul atacului nu au avut intenția de a sustrage careva bunuri, în acest sens menționând că pentru existența componentei infracțiunii prevăzută la art. 188 Cod penal, este necesar ca scopul sustragerii de bunuri să existe în momentul atacului tâlhăresc, însă acest scop nu a fost probat de către acuzare prin careva probe.

Remarcă că sustragerea a avut loc după săvârșirea omorului, iar în asemenea circumstanțe nu poate fi reținută în acțiunile acestuia componenta de infracțiuni prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal.

La fel, potrivit probatoriului, rezultă că până la săvârșirea omorului, între partea vătămată și inculpați a existat un conflict, ceea ce a și constituit motivul săvârșirii infracțiunii de omor.

În ceea ce ține de sustragerea de la partea vătămată a sumelor de 600 lei și 640 euro, susține că acuzarea careva probe în acest sens nu a administrat.

Consideră recurentul, că pedeapsa stabilită lui Stratan Serghei este prea aspră, ținând cont de totalitatea circumstanțelor existente pe cazul dat și anume că au fost reținute mai multe circumstanțe atenuante și de vârstă fragedă a inculpatului.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor înaintate, solicitând respingerea acestora, ca inadmisibile cu menținerea deciziei.

În opinia acuzatorului de stat, instanțele de fond în strictă conformitate cu normele procesuale, au verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și au dat probelor administrate apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la încadrarea juridică justă a acțiunilor inculpatului Stratan Serghei în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, iar în activitatea infracțională a inculpatului Burlacu Victor în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

Motivul susținut de avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Stratan Serghei privind asprimea pedepsei, procurorul îl apreciază ca unul contradictoriu.

Argumentul avocatului Pralea Grigore în numele inculpatului Burlacu Victor privind dubla condamnare a acestuia în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, în viziunea procurorului este unul declarativ.

Mai menționează procurorul că recurenții în textul recursurilor invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia admiterii acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

7.1. Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție analizând motivele invocate în

recursul declarat de avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Stratan Serghei, ajunge la concluzia admiterii acestuia, însă din alte motive decât cele invocate în recurs cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces. Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de apărare, în dezacord cu decizia instanței de apel aceasta invocă drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiurilor de casare invocate, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

În primul rând, nu pot fi reținute alegațiile apărării invocate sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12 Cod de procedură penală, deoarece apărarea nu a indicat concret care sunt circumstanțele prin care se constată că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, care este eroarea gravă de fapt pe care a admis-o instanța de apel, care a afectat soluția instanței, care este fapta pentru care instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare, altă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire și în care normă urma a fi încadrată juridic fapta săvârșită de inculpat, or poziția instanței de recurs de a suplini din oficiu recursul apărării prin constatări subiective constituie o derogare de la principiul contradictorialității în condițiile egalității armelor.

La acest aspect, Colegiul penal ține să menționeze că, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursurile ordinare ale apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica. Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, cu referire la temeiul invocat sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă, că criticele recurentului se axează pe ideea că instanța de apel în decizia adoptată nu a specificat care anume probe demonstrează vinovăția lui Stratan Serghei în săvârșirea infracțiunii incriminate, că instanța de apel nu a luat în considerație declarațiile inculpatului precum că acesta nu a avut intenția săvârșirii infracțiunii de sustragere și că sustragerea ar fi avut loc după săvârșirea omorului, excluzând astfel prezența elementelor constitutive ale componentei de infracțiuni prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal.

Însă verificând alegațiile invocate de partea apărării în raport cu actele cauzei, Colegiul conchide că acestea sunt neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere a apelului și menținere a sentinței a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

La acest segment, Colegiul penal amintește că la această etapă, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Prin urmare, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului în baza faptelor imputate prin rechizitoriu.

Respectiv, cu referire la situația de fapt relatată de avocat în cererea de recurs, care în opinia acestuia denotă nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate prin rechizitoriu, Colegiul penal reține, că instanțele de fond, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Stratan Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (5) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs menționează că obiectul material principal al infracțiunii de tâlhărie îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Obiectul material secundar al tâlhăriei (în cazul în care este aplicată violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, nu și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe) îl reprezintă corpul persoanei.

Latura obiectivă a tâlhăriei constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din următoarele acțiuni: 1) acțiunea principală, care se exprimă prin sustragere (sub forma infracțiunii fapt tentat); 2) acțiunea adiacentă, care constă în atacul săvârșit asupra unei persoane, însoțit de: a) violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate; b) amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Caracteristic infracțiunii de tâlhărie este faptul, că atacul asupra victimei este săvârșit în scopul sustragerii. Odată cu săvârșirea atacului, începe realizarea scopului de sustragere, scop care nu poate fi realizat decât prin luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia.

Prin atac se subînțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Latura subiectivă a infracțiunii de tâlhărie se manifestă prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, fiind obligatorie stabilirea scopului special de sustragere.

Reieșind din explicațiile doctrinare expuse supra, Colegiul penal conchide că nu pot fi reținute alegațiile apărării privind lipsa elementelor constitutive a componenței de infracțiune prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, în acțiunile inculpatului Stratan Serghei, invocându-se în acest sens că inculpatul nu a avut scopul sustragerii bunurilor părții vătămate și că sustragerea bunurilor a avut loc doar după săvârșirea omorului, or, argumentele menționate au constituit obiect de examinare și în cadrul

judecării cauzei în ordine de apel.

Astfel, instanța de apel corect a remarcat la acest segment, că probatoriul administrat la dosar demonstrează contrariul și anume prezența scopului de sustragere a bunurilor părții vătămate, fiind îndeosebi reținut procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului model „Wolkswagen Touareg” a lui Stratan Serghei din 13 ianuarie 2014 (f.d. 61, vol.I), dar și celelalte materiale ale dosarului.

Totodată, instanța de recurs remarcă că instanța de apel corect a specificat cu referire la practica judiciară relevantă speței, că în cazul în care făptuitorul a urmărit interesul material la săvârșirea omorului, iar acest interes s-a realizat, răspunderea se va aplica în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. b) și, eventual, o altă normă din Codul penal (de exemplu, art. art. 186-192, 192¹, 192², 217⁴, 222, 290, 360, 389 sau altele).

De asemenea, dacă în timpul actului de tâlhărie persoana săvârșește și omorul intenționat al victimei acțiunile urmează să se încadreze prin concurs de infracțiuni, prevăzute de art. 145 și 188 Cod penal, cu indicarea în sentință a tuturor semnelor constitutive prevăzute la săvârșirea acestor infracțiuni.

Față de cele ce preced, Colegiul penal conchide, că argumentele recurentului, precum că nu a fost dovedită vinovăția lui Stratan Serghei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, nu pot fi reținute, dat fiind faptul că instanța de apel corect a concluzionat că prin probele administrate în speță se confirmă vinovăția acestuia în săvârșirea sustragerii bunurilor părții vătămate Rusu Victor.

În al treilea rând, Colegiul penal menționează că nu pot fi reținute nici alegațiile apărării privind asprimea pedepsei aplicate inculpatului Stratan Serghei, or, la stabilirea acesteia instanțele de fond au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, instanța de recurs reține că instanțele de fond, întemeiat și legal au conchis asupra aplicării în privința lui Stratan Serghei a pedepsei închisorii cu executare reală, ținând cont de gravitatea infracțiunii incriminate, care face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, de motivul infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, care este caracterizat negativ la locul de trai (f.d. 31 vol.II), anterior a fost condamnat (f.d. 33, 36-44, vol.II), de lipsa circumstanțelor atenuante și circumstanțelor agravante, de faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog, consecințele infracțiunii pentru partea vătămată și succesorul acesteia, condițiile de viață ale familiilor inculpatului, comportamentul acestuia în cadrul urmăririi penale și examinării cauzei, precum și de influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului.

Distinct de aceste considerente, Colegiul penal reține însă că instanța de apel, menținând sentința, greșit a concluzionat că prima instanță la calcularea termenului de executare a pedepsei în privința inculpatului Stratan Serghei, întemeiat a luat în considerație și sentința Judecătorei Telenești din 23 aprilie 2014, prin care ultimul a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) Cod penal (f.d. 9-14, vol.III), or din actele anexate la materialele cauzei rezultă că sentința dată a fost casată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 martie 2016, și care ulterior a fost casată prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2016, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Stratan Serghei, condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa 13 ani 4 luni închisoare, iar în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Telenești din 03 ianuarie 2014, stabilindu-i definitiv pedeapsa 14 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis (f.d. 254-264, vol.III).

Potrivit art. 395 Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare, cu stabilirea pedepsei, care urmează să fie executată de către inculpat sub formă de închisoare, se va indica începutul termenului de ispășire a pedepsei, care se calculează de la data pronunțării sentinței, prin computarea detenției preventive dacă inculpatul a fost reținut în stare de arest, precum și decizia privind luarea în calcul că inculpatul până la pronunțarea sentinței s-a aflat în stare de arest.

Cu referire la aspectele enunțate, Colegiul penal atestă că la calcularea termenului de executare a pedepsei în privința inculpatului Stratan Serghei, instanțele judecătorești în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod de procedură penală, greșit au luat în considerație pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Telenești din 23 aprilie 2014, motiv din care instanța de recurs ajunge la concluzia casării din oficiu a sentinței Judecătorei Sîngerei din 26 octombrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Stratan Serghei, dar fără a agrava situația acestuia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, lui Stratan Serghei condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, i se stabilește pedeapsa 14 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită se include parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2016, cu stabilirea pedepsei definitive de 21 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

7.2. În ceea ce ține de motivele recursului declarat de avocatului Pralea Grigore în numele inculpatului Burlacu Victor, Colegiul penal ajunge la concluzia admiterii acestuia pentru următoarele considerente.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, avocatul în susținerea dezacordului cu decizia instanței de apel invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând achitarea lui Burlacu Victor din motiv că acesta a fost dublu supus pedepsei penale, pentru o singură faptă.

Astfel, pe lângă temeiurile invocate, Colegiul penal constată că în cauză se întrevede și temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, potrivit căruia poate fi atacată cu recurs hotărârea instanței de apel în cazul în care persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal constată că prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți nr. 1a-656/14 din 17 decembrie 2014, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, Burlacu Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis (f.d. 20-22, vol.III).

Pentru pronunțarea soluției nominalizate, instanța de judecată a reținut, că *„inculpatul Burlacu Victor, la 12 ianuarie 2014, aproximativ la ora 04:00, fiind omorât cet. Rusu Victor de către Fialcovschi Alexandru și Stratan Serghei, în timp ce se deplasa spre casă în localitatea s. Zgârdești, r-nul Telenești, de unul singur, neavând înțelegere prealabilă, a fost ajuns de către ultimii cu automobilul model „Volkswagen Touareg” n/î C PP 210, care aveau în portbagajul automobilului cadavrul lui Rusu Victor, după care s-au deplasat în r-nul Sîngerei. Contribuind cu ajutorul lui de a arunca cadavrul din portbagajul automobilului pe malul iazului din apropierea localității Iezărenii Noi, r-nul Sîngerei.”*

La fel, Colegiul penal reține, că în prezenta cauză penală, prin sentința Judecătorei Sîngerei din 26 octombrie 2015, menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, Burlacu Victor a fost condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, pentru faptul, că *„în noaptea de 11 spre 12 ianuarie 2014, fiind în apropierea s. Iezărenii Noi, r-nul Sîngerei, cunoscând cu certitudine că Stratan Serghei și o altă persoană, ambii locuitori ai s. Zgârdești, r-nul Telenești, de comun acord au săvârșit o infracțiune de tâlhărie cu circumstanțe agravante, astfel în acea noapte, fiind în s. Zgârdești, r-nul Telenești, au săvârșit atacul asupra lui Rusu Victor, în scopul sustragerii bunurilor acestuia, însoțit de violență periculoasă pentru viața persoanei agresate, violență care a dus la vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății cet. Rusu Victor, soldată cu decesul acestuia, precum și știind cert că cei doi au sustras de la victimă automobilul model „Volkswagen Touareg” de culoare neagră, n/î C PP 210, în valoare de 266428 lei, un telefon mobil model „Samsung” în valoare de 950 lei, un pistol pneumatic model „MP-654K”, Seria și nr. T0164437, cauzându-i astfel victimei daune în proporții deosebit de mari, Stratan Serghei și cealaltă persoană au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (5) Cod penal, deși nu le-a promis din timp că îi va favoriza la săvârșirea acestei infracțiuni, totuși urmărind năzuința de a-i ajuta, de a împiedica desfășurarea în condiții normale a urmăririi penale asupra acestui caz, de a îngreuna și zădărnici tragerea lor la răspundere penală, urmărind scopul de a crea obstacole în descoperirea probelor infracțiunii, a ajutat la ascunderea urmelor infracțiunii de tâlhărie prin luarea din portbagajul mașinii model „Volkswagen Touareg” de culoare neagră, n/î C PP 210, a cadavrului victimei Rusu Victor și aruncarea acestuia pe marginea bazinului acvatic din apropierea s. Iezărenii-Noi, r-nul Sîngerei.”*

Analizând fapta incriminată inculpatului Burlacu Victor, pentru care a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală, iar mai apoi condamnat, instanța de recurs

ajunge la concluzia că hotărârile judecătorești pronunțate în prezenta cauză contravin prevederilor art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 7 alin. (2) Cod penal și art. 4 Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Astfel, potrivit art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală, nimeni nu poate fi urmărit de organele de urmărire penală, judecat sau pedepsit de instanța judecătorească de mai multe ori pentru aceeași faptă.

Art. 7 alin. (2) Cod penal, de asemenea statuează, că nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă.

Reieșind din sensul art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, principiul „*non bis in idem*” stipulează că „nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost deja condamnat printr-o hotărâre definitivă conform legii și procedurii penale ale aceluiași stat”.

Raportând prevederile legale citate la speța examinată, Colegiul penal constată că Burlacu Victor a fost condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți nr. 1a-656/14 din 17 decembrie 2014, pentru favorizarea dinainte nepromisă a unei infracțiuni deosebit de grave, și anume, a participat la tănuirea cadavrului părții vătămate Rusu Victor, ca rezultat al săvârșirii omorului acestuia de către Fialcovschi Alexandru și Stratan Serghei.

Însă în speță, după cum rezultă și din fapta constatată, organul de urmărire penală, iar ulterior și instanțele judecătorești, greșit au dispus tragerea la răspundere penală și condamnarea lui Burlacu Victor în baza aceleiași norme penale, pentru aceeași faptă, considerând că în acest mod dânsul a participat și la favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii de tâlhărie, or ultimul nu a fost prezent la momentul săvârșirii atacului asupra părții vătămate, ci doar ulterior, după cum rezultă și din circumstanțele speței, fiind ajuns din urmă de ceilalți inculpați cu automobilul model „Volkswagen Touareg” de culoare neagră, n/î C PP 210, a favorizat ascunderea cadavrului, prin aruncarea acestuia pe marginea bazinului acvatic din apropierea s. Iezărenii Noi, r-nul Sîngerei.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal conchide că decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți nr. 1a-656/14 din 17 decembrie 2014, reprezintă o hotărâre judecătorească irevocabilă, care are autoritatea lucrului judecat și nu permite declanșarea unei noi proceduri cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană.

Or, pentru stabilirea semnificației sintagmei „hotărâre definitivă”, în raport cu reglementările juridice naționale, trebuie reținute interpretările date de legiuitor în art. 466 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Iar în sensul art. 467 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice din țară și au putere executorie pe întregul teritoriu al R. Moldova.

Deci, autoritatea de lucru judecat este considerat un principiu, exprimat prin „*non bis in idem*” - principiu care nu mai permite declanșarea unei noi judecăți cu privire la aceeași faptă și aceeași persoană, dacă acestea au făcut obiectul unei judecăți pentru care există deja o hotărâre definitivă.

În acest context se reține și jurisprudența CEDO - (*cauza Zolotuhin vs Rusia*), unde Curtea a menționat că art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, trebuie să fie înțeles în sensul că interzice urmărirea

penală sau judecarea unei persoane pentru o a doua „infracțiune” în măsura în care aceasta are la origine fapte identice sau fapte care sunt în mod substanțial aceleași.

La fel, în cauza Ștefan vs. România, Curtea clar a notat că „procurorul are obligația de a reflecta pretensele erori înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive, iar statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de procuror și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză”.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul penal conchide că în prezenta cauză penală instanțele de fond greșit au ajuns la concluzia condamnării lui Burlacu Victor în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, pentru aceeași faptă pentru care deja există o hotărâre definitivă de condamnare - decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți nr. 1a-656/14 din 17 decembrie 2014.

Prin urmare, în cauza dată și-au găsit reflectare prevederile normelor enunțate mai sus, erorile de drept invocate afectează soluția hotărârilor instanțelor de fond, care pripit, fără a le reține, incorect au pronunțat hotărâri de condamnare în privința inculpatului Burlacu Victor, fiind în situația când acesta a fost condamnat de două ori pentru aceeași faptă, astfel fiind încălcate esențial drepturile garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară.

Colegiul penal conchide că erorile procesuale admise de către instanțele de fond cad sub incidența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală și urmează a fi corectate de instanța de recurs, prin admiterea recursului cu casarea hotărârilor contestate și dispunerea încetării procesului penal, din motiv că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează, parțial sau total, hotărârea atacată și dispune încetarea procesului penal.

Conform dispozițiilor art. 391 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b), c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Brînză Snejana în numele inculpatului Stratan Serghei, se casează parțial sentința Judecătoriei Sîngerei din 26 octombrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Stratan Serghei**, se rejudecă cauza în partea stabilirii pedepsei și se pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Stratan Serghei se consideră condamnat în baza art. 188 alin. (5) Cod penal, la 14 (paisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa stabilită se include parțial partea neexecutată a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 28 iunie 2016, cu stabilirea pedepsei definitive de 21 (douăzeci și unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei în privința lui Stratan Serghei se calculează din 24 ianuarie 2017, cu deducerea perioadei aflării sub arest și a pedepsei executate de inculpat începând cu 14 ianuarie 2014 până la 24 ianuarie 2017, inclusiv.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Pralea Grigore în numele inculpatului Burlacu Victor, se casează sentința Judecătoriei Sîngerei din 26 octombrie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Burlacu Victor**, cu încetarea procesului penal în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, din motiv că există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2017.

Președinte

Petru Moraru

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic

Ion Druță